

COMAPÍK

Co přinesl konec roku

Milí ComApáci,

než se vrhneme na události začátku roku 2008, rád bych zrekapituloval úspěchy, kterých jsme dosáhli ještě na konci předchozího roku.

Naše dceřiná společnost ComAp LLC v USA se přestěhovala do nových prostor, které jsou nejen mnohem větší, ale i mnohem reprezentativnější.

Díky Michalu Mihalíkovi a Vladu Šebiánovi jsme úspěšně dokončili projekt nemocnice v Ženevě.

Předali jsme další dva motory pro Niigatu, dokončili jsme projekt MCCI. A co víc? Niigata i MCCI jsou mnohem spokojenější než kdy minule. Za to vše vděčíme především Zdeňku Martínkovi a Martinu Sobelovi.

Nakonec bych chtěl poděkovat Adéle, Petru Zatloukalovi, Martinu Bažantovi a Martinu Štovíkovi a Láďovi Kadaníkovi.

Libor Mertl, ředitel

Editorial

Leden - únor 2008

Rok s osmičkou na konci

Skončilo nám hektické období konce roku. Všichni jsme více či méně bujaře přivítali rok nový. Rok s osmičkou na konci. Rok, od kterého všichni očekáváme, že bude ještě lepší než ten předchozí.

Co bude tento rok znamenat pro ComAp? Nechme se překvapit. Jak ale napověděly první dva měsíce, bude to stát opět za to. Stejně tak, jako letošní první číslo našeho časopisu.

A co se v něm dočtete? Teta Kateřina tentokrát pozvala na oběd potenciální příbuzné. Franta dodal šestistránkovou fotoreportáž o USA. Maruška vyprávěla své zážitky z výstavy v Dubaji. Tomáš popsal pocity ze svého prvního Vánočního večírku. A v neposlední řadě si přečtete i o tom, jaké to bylo na horách. Kromě toho zde najdete ještě pár pravidelných rubrik.

Pěkné čtení!

*Daniela Hýblerová
PR oddělení*

Zaměřeno na lidi

Míla Valášková
personální oddělení

Nástupy a odchody

V lednu k nám nastoupil Ing. Peter Chrenka (MARK - Product Manager), Blanka Tomečková (EKO - Ekonomická referentka) a Bc. Michael Vacek (SW - Programátor řídicích systémů - part time). V únoru jsme přijali Ing. Vlastimila Vostráka (OPOZ - Junior Product Manager), Ing. Romana Taragela (OPOZ - Junior Product Manager - part time) a Bc. Stanislava Bocka (OPOZ - Projektant - part time).

V lednu ani v únoru od nás nikdo neodešel. :-)

Co s rozporem správci vs. tvůrci?

Martin Málek
finanční ředitel

Bez schopnosti řídit konflikty mezi manažery (neboli správci) a tvůrčími pracovníky bude ohrožena naše schopnost inovovat. Prvním krokem v tomto směru by mělo být zmíněným rozporům rozumět.

Jaká je typická motivace tvůrců?

Tvůrci jsou obvykle motivováni snahou přinést nové, převratné, technicky dokonalé řešení. Technický kompromis tvůrci chápou jako selhání. Dobrý je v jejich chápání pouze technicky dokonalý produkt. Často si svoji práci organizují a řídí sami. Nikdo jiný jí totiž nerozumí.

Jaká je typická motivace správců?

Motivace správců se obvykle odvíjí od finančních parametrů. Jsou ochotni uvažovat o technických kompromisech. Produkt, který je příliš dokonalý, je v jejich pojetí špatný = příliš drahý.

Příkladem různých pohledů je počítačová myš.

Počítačová myš byla jen malou částí mnohem odvážnějšího řešení. Její tvůrce vyvinul také zmenšenou klávesnici o pouhých pěti tlačítkách, což dohromady mělo nahradit celou klávesnici. S touto ideou se však neprosadil, protože ve stejnou dobu manažeři přišli se striktním požadavkem uživatelské přívětivosti. Výsledkem byl kompromis. Obchodně velmi úspěšný kompromis. Původním tvůrcům však takový úspěch uspokojení nepřinesl.

Příklady protikladů z ComApu.

Správce: „Budeme pracovat podle schváleného zadání.“

Tvůrce: „Nejraději bych dělal to, co mě zrovna zaujme.“

Správce: „Práce musí být hotova v termínu, který jsme slíbili zákazníkům.“

Tvůrce: „Žádný termín vám nemohu slíbit, dělám tvůrčí práci. Chtěl bych ještě chvíli produkt vylepšovat.“

Co s rozporem správci vs. tvůrci?

Martin Málek
finanční ředitel

Správce: „Chci mít přehled a řídit, kdo a jak dlouho na čem pracuje.“

Tvůrce: „Chci mít také občas čas na sebevzdělávání, zkoumání nových technologií, potřebuji si pográt s tím novým přístrojem, co jsem včera dostal.“

Správce: „Budeme se pravidelně o vývoji bavit, zorganizuji poradou.“

Tvůrce: „Nechte mě v klidu pracovat, všechno už jsem vám řekl.“

Správce: „Budeme všichni pracovat v jednom prostoru, bouřejme komunikační bariéry! „

Tvůrce: „Chci sedět někde v úplném klidu. Nechci, aby mě při práci cokoli rušilo. Správci při práci hrozně řvou.“

Správce: „Zorganizujme teambuildingovou akci.“

Tvůrce: „Nemám vhodnou obuv, abych mohl jet s firmou na hory.“

Správce: „Abychom technikům odlehčili od organizační práce, přidáme do jejich týmu projektového manažera, který převezme organizační stránku projektu.“

Tvůrce: „Vůbec nechápu, proč tady ten člověk je. Jenom nás ruší, ničemu nerozumí. Dneska zase vymyslel pěknou kravinu.“

Správce: „Bylo by motivující, kdyby všichni zaměstnanci byli odměňováni podle svého výkonu. Budeme měřit výkon všech!“

Tvůrce: „Dejte mi s tím pokoj, pro mě je hlavní motivací to, že mohu dělat tuhle zajímavou práci.“

Tvůrce: „Mohli bychom vyvinout tuto zajímavoučkou krabičku.“

Správce: „Kolik zákazníků si to koupí? Budou to umět používat?“

Co se s tímto problémem dá dělat?

Autoři článku, ze kterého jsem čerpal, dávají několik rad.

Držte si tvůrce!

Extrémně talentovaní jedinci bývají velice vnímaví. Na zdánlivě zanedbatelnou změnu v pracovním prostředí reagují zdánlivě přehnaně. Chladně uvažující správce tuto reakci nechápe. Pracovat se stejně naladěnými lidmi je pro tvůrce důležitější než peníze.

Udržujte rovnováhu.

Tvůrci jsou obvykle lidé, kteří tuší příležitosti v nových revolučních technologiích. Nejsou ale moc dobří v tom, jak takové nápady prosadit. Pomožte tedy tvůrcům občas obchodně obhájit jejich vizi, nečekejte, že to udělají oni. Jinými slovy - nechte tvůrce občas vyhrát.

Naopak ale nemůžete nechat tvůrce vyhrát vždy. Kdyby oni určovali směr firmy, firma by zkrachovala.

Podporujte prostředníky!

Lidé, kteří mají znalost z obou břehů propasti, mají cenu zlata! Mají kredit jak u tvůrců, tak u správců. Jsou to výborní komunikátoři. Takových lidí je překvapivě extrémně málo! Autoři článku jako příklad takového člověka uvádějí Billa Gatese. V ComApu jsou lidé, kteří jsou nebo se mohou stát takovými prostředníky.

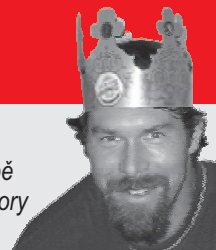
Smiřte se s tím, že konflikty jsou nevyhnutelné.

Konflikty občas mohou být i pozitivní. Kultivovaná diskuse může pomoci najít nové pohledy na věc.

Literatura:

[1] Robert D. Austin and Richard L. Nolan: Bridging the Gap Between Stewards and Creators, © Massachusetts Institute of Technology, 2007

[2] Jak na rozdíly mezi správci a tvůrci, Ekonom 7/2007

Výlet do USA

Byli jsme osloveni naším PR oddělením, abychom připravili krátké povídání o USA do Comapíku. Pokoušeli jsme se několikrát sepsat nějaký vtipný článek, ale ve třech, přestože si spolu užijeme spoustu srandy, nám to prostě nešlo, a proto jsme se rozhodli, že radši připravíme "povídání obrazem". Navíc jsme stejně přesvědčeni, že jedna fotka řekne ve valné většině případů mnohem víc, než celý článek.. :-)

Nejprve mi ale dovoluňte pár slov na úvod, aby vůbec dával sled fotografií nějaký smysl. Úplně nejdřív tady začal pracovat Eda. Nejprve sám, chudák tu byl bez auta, bez vlastního bydlení.. ale po té se to začalo zlepšovat.. :-) Našel si ubytování, dostal služební auto a poté mu dokonce přijela Nikola.. ale to už je dávná historie.. s Nikolou to tady pro Edu bylo určitě fajn, ale pořádná sranda začala, až když mu přijeli noví parťáci (nejdříve Petr a po té i já). Nejdřív ze všeho jsme však museli vybavit svůj apartmán, který byl, když jsme dorazili, úplně prázdný.. a není to žádná sranda vybavovat byt, ze kterého zase za pár měsíců odjedete.. nám se ale podařil úžasný kompromis a sehnali jsme spoustu krásných věcí za výhodnou cenu.. :-) Dokonce jsme si nakonec vybavili byt tak pěkně, že Eda neodolal a po odjezdu Nikoly se k nám na poslední 2 měsíce nastěhoval, přičemž si s sebou samozřejmě přinesl spoustu svých věcí nashromážděných za 1,5 roku, ze kterých jsme nakonec i některé pěkné kousky po jeho odjezdu podědili.. :-) Každopádně jsme se pak už do původně prázdného apartmánu jen taktak vešli.. :-) Jinak bychom vás samozřejmě rádi seznámili spíše s tou nepracovní částí našeho pobytu, než s tou pracovní, protože práce je všude stejná.. :-) Ono zábava vlastně asi také, ale o té se toho dá o moc víc vyprávět.. :-)

Anyní už slíbené obrázky.. :-)

1) Bydlení - zde můžete vidět, jak probíhalo postupné obydlování původně prázdného apartmánu, až k dokonalé zabydlenosti.. :-)

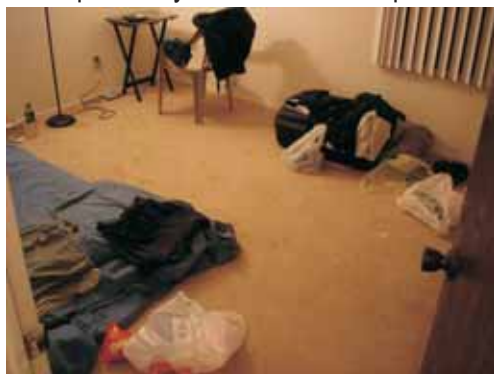
01 apartmány a 2x tzv. Roscoe porsche

02 prázdný apartmán

03 začíná obydlování

04 můj pokoj

05 Petrův pokoj

06 obývací (obývací před příchodem Edy s žehličím Petrem)

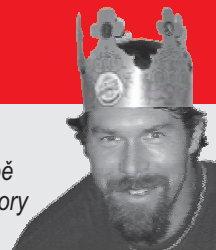
07 obývací (po příchodu Edy s rozestavěným Sharkem - Edova loď na dálkové ovládání)

08 je pěkné mít plnou ledničku...

09 ...pokud ovšem nezačne mrazit.. :-)

František Poupě
Oddělení podpory
zákazníků

Výlet do USA

10 večere králů z Burger kingu... :-)) všimněte si především krásné dekorativní vázičky uprostřed stolu

2) Práce

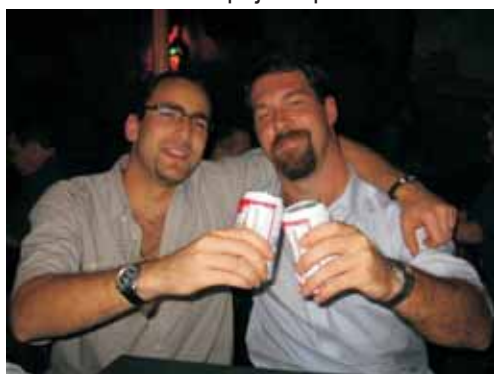
01 občas nám přijede pomoc z UK

02 králové z Burger kingu v práci takto jsme se vybavili především kvůli Qimu... a je pravda, že odezva byla veliká... až jednou uslyšíte Qiho záchvat smíchu, budete vědět, že naše přestrojení stálo za to.. ;-)

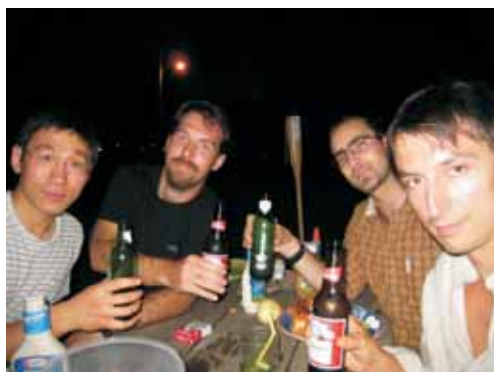

03 večere na Bourbon street, New Orleans PowerGen...

04 ...tamtéž

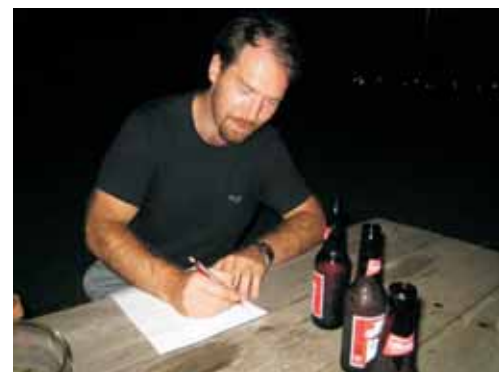
3) Párty - po náročném pracovním dni je také potřeba se řádně odreagovat.. ;-)

01 grilování před apartmánem

02 Qi experimentuje (Měli jsme o něj opravdu strach!)

03 A tady jsme poprvé začali psát článek do Comapiku (foceno 11.8.2007)

František Poupě
Oddělení podpory
zákazníků

Výlet do USA

01 na cestě z diskotéky

02 a 03 na diskotéce

04 na diskotéce

05 na cestě z diskotéky (všichni jsou veselí, až na soustředěného řidiče, který se nenechá vyrušovat :-))

06 - soustředěný řidič z profilu :-)

07 auto bez řidiče - netuším jak moc mohl vidět Qi potom, co se na mě otočil a já ho vyfotil s použitím blesku... :-)) na tachometru můžete (možná) vidět aktuální rychlost 40 mil/h (64 km/hod)

4) Různé

01 cesta z letiště po přeletu Marušky, Jardy a Milese

02 na hokeji, kde prodávají piva s víčkem a brčkem.. pro Čechy naprosto nepředstavitelné.. :-)

03 playboy Qi ulovil na hokeji jednu z Chicagských roztleškávaček

Výlet do USA

04 Eda a jeho Shark

05 Eda a jeho Shark podruhé

06 bavíme se, kde se dá.. :-)

07 v Americe je krásně.. :-)

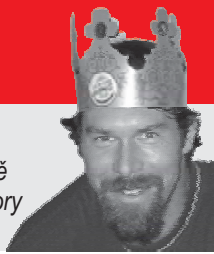
08 reklama na tatránku..

09 takové figuríny u nás nemáme.. :-)

10 bavíme se, kde se dá podruhé..
na nákupu v Hilanderu

František Poupě
Oddělení podpory
zákazníků

Výlet do USA

5) Únava - práce, cestování a zábava nám zabírají hodně času a proto nemáme moc času na spánek, tudíž spíme kde se dá..

01 Eda na cestě do muzea

02 Eda v technickém muzeu

03 Petr na cestě z muzea)

04 další odpadlík na cestě z muzea

05 někteří z nás už se začínají
probouzet...:-)

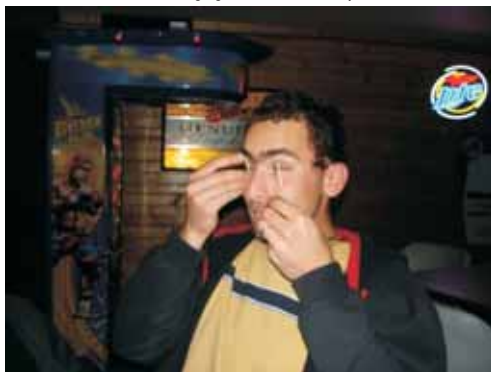

06 cesta z Chicaga - Petr se nás přesto
přese všechno snaží přesvědčit,
že v dopravních prostředcích
nemůže spát.. :-)

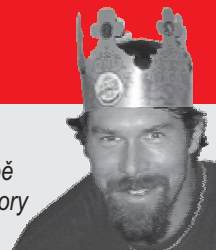
07 což já o sobě netvrdím.. můžu spát
kdykoliv a kdekoliv a ještě by se
na mě dalo dříví štípat a jak je vidět,
moji "kamarádi" už na to přišli.. :-)
ještě že jsem neuhořel.. :-o :-)

08 únavě se však snažíme nepoddávat
a bojujeme s ní :-)

09 boj s únavou podruhé..

10 a potřetí.. :-)

Výlet do USA

6) Netopýr - zde by asi bylo na místě vysvětlit, co "netopýr" znamená.. s "netopýrem" přišel Miles a je to celkem jednoduché.. stačí kohokoliv načapat, když usne, udělat mu netopýří uši a vyfotit ho.. jak je vidět na následujících obrázcích, je to celkem jednoduché.. rád bych se zde také předem omluvil Jardovi, který hned po unavujícím přeletu z Evropy do Ameriky odnesl naši hru se vším všudy.. uznáte však sami, že obrázky nešlo neuveřejnit.. :-)

01 netopýr v brýlích

02 a 03 netopýr před a po probuzení

04 zde bych rád podotkl, že máme ještě jednu horší fotku, kde se nám (konkrétně Petrovi po mé škodolibé nápovědě) podařilo vyměnit flašku vody za prázdnou flašku od piva, aniž by to focený netopýr zpozoroval, ale to už by asi vůči zmiňovanému netopýrovi nebylo fér.. :-)

05 no a na závěr jeden dokonalý (tedy totálně vytuhlý) netopýr.. :-)

Na závěr bych se také rád omluvil Dádě, že nám trvalo půl roku, než jsme dali článek do kupy, na druhé straně věřím, že to stálo za to.. :-)

Doufám, že se vám naše obrázková reportáž líbila, a že se ji pokusíte v příštím čísle Comapíku překonat.. :-)

Franta(&Petr&Eda)

Na obědě s tetou Kateřinou

Kateřina Rögnerová
marketingové odd.

Radka Jílková

Pozice v ComApu: recepční, Ekonomické oddělení. Brzy Referentka obchodu, Obchodní oddělení
Jak dlouho už v ComApu pracuje: rok a měsíc

Otázky z práce:

1. Jak jsi se dostala k práci v ComApu?

Přes agenturu Grafton. Hledala jsem práci poté, co jsem se vrátila po roce a půl z Anglie. Měla jsem ještě další 2 pohovory na podobné pozice, ale ComAp mě zaujal nejvíc, hlavně svým přístupem, pohovor byl moc příjemný.

2. Co se Ti na ComApu nejvíce líbí?

Atmosféra, příjemní lidé.

Otázky ze života:

3. Jakým příslovím se snažíš v životě řídit?

Chovej se k ostatním tak, jak chceš, aby se oni chovali k Tobě.

4. Co je Tvá největší vášeň?

Večer si někam vyrazit, vyjet ven z Prahy na výlet, knížky (nejvíc mě asi baví válečné knížky).

5. Co Tě nejvíce dokáže vytočit?

Když mě někdo pomlouvá za mými zády.

6. Je něco, čeho se bojíš?

Že bych zklamala někoho, na kom mi hodně záleží.

7. Co všechno by podle Tebe měl mít muž Tvých snů?

Musí být spolehlivý, sympatický, tolerantní, musí umět podpořit a musí mít něco, čím mě zaujme.

7a. Speciální podotázka pro Radku: Co všechno by podle Tebe měl mít tchán Tvých snů?

Měl by být obrazem svého syna :-).

8. Jaké 3 věci by sis vzala s sebou na pustý ostrov?

Nejraději nějakého živého tvora - když by to nemohl být člověk, tak alespoň pes (ideálně můj). Pokud by to měly být jen věci, tak knížku, nůž a něco osobního, co by mě drželo nad vodou (třeba fotku, dárek).

9. Kdybys mohla žít na jiném místě či v jiné době, kde a kdy bys chtěla žít?

Na konci 19. století, kdy se nežilo tak uspěchaně a ve stresu (pokud bych se nenarodila do úplně nejchudší rodiny...)

10. Jak si představuješ ideálně strávený den?

Je léto, pěkně si přispát, pak vyrazit na výlet třeba na kole, dát si obídek, večer táborák a to vše buď s partnerem nebo s partou lidí.

Na obědě s tetou Kateřinou

Kateřina Rögnerová
marketingové odd.

Vlasta Havel

Pozice v ComApu: Projektant, Oddělení podpory zákazníků, divize Kompletní řešení
Jak dlouho už v ComApu pracuje: Letos tomu bude 14 let

Otázky z práce:

1. Jak jsi se dostal k práci v ComApu?

Myslím, že to bylo na Ampéru, kde ComAp vystavoval. Tam jsem poprvé poznal lidi z ComApu. Pak za dva měsíce jsem si přečetl inzerát na projektanta a spojil jsem si ho s firmou na Ampéru. Zaujalo mě, že se jednalo o malou (takzvaně bytovou) firmu. Navíc jsem se měl podílet na projektu, jehož výsledek byl dobře vidět.

2. Co se Ti na ComApu nejvíce líbí?

Otevřenost, mladý kolektiv, plno fajn lidí a to, že dělám s něčím, co má hmatatelný výsledek. Že jsem u firmy, která si buduje postavení, váží si lidí a má dobrou vnitřní politiku a kulturu.

Otázky ze života:

3. Jakým příslovím se snažíš v životě řídit?

Dvakrát měř, jednou řež.

4. Co je Tvá největší vášeň?

Sport (kolo, plavání, turistika), knížky (romány ze starověku), tanec a divadlo.

5. Co Tě nejvíce dokáže vytočit?

Hrubost, neupřímnost, nefér jednání.

6. Je něco, čeho se bojíš?

Že ztratím někoho, kdo je mi blízký.

7. Co všechno by podle Tebe měla mít žena Tvých snů?

Vnitřní krásu, moudrost. A aby dokázala být oporou v těžkých situacích. A takovou opravdu mám.

7a. Speciální podotázka pro Vlastu: Co všechno by podle Tebe měla mít snacha Tvých snů?

Měla by být tolerantní, trpělivá.

8. Jaké 3 věci by sis vzal s sebou na pustý ostrov?

Nejradši bych si vzal takové věci, abych se z ostrova mohl dostat, takže by mi stačil motorový člun. A pokud bych na ostrově musel zůstat, tak bych si vzal svou knihovnu, v níž by byla mimo jiné i knížka o přežití na pustém ostrově, dále pak potápěčskou výbavu, abych se naučil potápět.

9. Kdybys mohl žít na jiném místě či v jiné době, kde a kdy bys chtěl žít?

V antickém Římě, jelikož ta doba mě fascinuje. Byla to určitě klidnější doba, když lidé byli schopni vytvořit takové věci, které přetrvávají až do dneška.

10. Jak si představuješ ideálně strávený den?

Rozhodně ne v práci. Někde v přírodě na kole se svou manželkou při hezkém počasí.

Vánoční párty

Tomáš Oupický
marketingové oddělení

Už je to pár dní, co milióny dětí i dospělých nedočkavě sledovaly, co se to klube za dárky z různých barevných balíčků a čekaly, jestli letos bude pod stromečkem to, co si přály nebo alespoň to, co každý rok (přeci jen se s tím už jaksi počítá :-)). Pojďme ale ještě o pár dnů zpět, to celkem mnoho zaměstnanců končilo o chvíli dříve, aby se stihli přesunout na tolik očekávanou a pro mnoho z nich i tradiční VÁNOČNÍ PÁRTY.

Pro mne to byl vůbec první ComApí vánoční večírek, a tak jsem se cítil podobně jako děti o pár dní později. Zvědavý a pln očekávání a nedočkavosti jsem čekal, co se bude dít.

Pro ty co prolétnou Comapík v práci a tudíž nemají čas: BYLO TO SUPER!!!!

Pro ty, kteří čtou Comapík cestou do práce nebo z práce trochu více podrobností. Celá párty se konala v bowling baru. Podávala se vybraná krmě - šunka od kostí, sýry, saláty, ovoce i něco sladkého. Pivo a víno teklo proudem a sem tam cinkaly i skleničky s tvrdšími drinky a vytvářely tak tu pravou vánoční atmosféru místo rolniček.

Nicméně jídlo a pití nebylo to nejdůležitější, o co šlo. Hlavně jsme měli opět možnost poznat naše kolegy po té lidské stránce, přiřadit tváře k jménům (tedy hlavně pro mě a jen ze začátku, pak už se mi to motalo nebo jsem to zapomněl :-)). K podpoře tzv. teambuildingu sloužila i soutěž družstev v Bowlingu. Ta se z nevinné zábavy změnila ve velice dramatickou událost, jedni soutěžili mezi s sebou, kdo bude mít více bodů. Já a ještě pár dalších prožívalo malé osobní drama s každou vrhnutou koulí.

Tedy až do rozuzlení na konci dráhy shodím alespoň pár kuželek nebo úplně minu? Jak píší, opravdové dramatické sportovní klání.

Jelikož byly pouze 4 dráhy, lidí mnoho a pohyb je zdravý, přesunula se část osazenstva o patro výše k ping-pongovým stolům. V mnohých tento kus zelené desky vyvolal opravdu silný emoční zážitek a rázem byli o pěkných pár let zpět ve svém mládí či dětství.

Začala se hrát obíhačka.

Několik šťastlivců mělo pátku, jiní vylovili knihu. Já jsem díky daru od ComApu mohl hrát s prkýnkem (ne že bych někdy vydržel hrát dlouho) a pár zoufalců se snažilo míček trefit holou rukou. Kolem stolu vládlo naprosté nasazení i soustředění a samozřejmě spousta zábavy. A tím se tak naplnil ten nejpůvodnější cíl párty a i ComApu - Have a fun.

Pak konečně nastal i okamžik, jenž je pro Vánoce tak typický. Ne, opravdu nemyslím stav přejedení se, ale rozdávání dárků. Každý účastník párty mohl přinést dárek a výměnou pak dostal lísteček do tomboly. Díky spravedlivému losování pak byly dary rozdány. Některé hned v zápětí i zkonsumovány a nastala závěrečná fáze párty.

Po jídle, bez kterého nelze žít, a sportu, který je základem zdravého životního stylu, přišlo na naplnění hesla „v zdravém těle, zdravý duch“ a přešlo se na filozofické otázky. Je pravdou, že tyto otázky vyvstaly i díky dobré atmosféře a zábavě, která provázela celou tuto akci.

Má první Vánoční párty v ComApu naprosto překonala mé očekávání a s dobrou náladou a obtěžkán dárky jsem mířil k domovu. V hlavě se mi střídal velice krásný pocit a radost z této akce spolu se zásadní otázkou filozofické části párty. Touto otázkou se s vámi i rozloučím a věřím, že příští párty bude opět tak báječná.

Zde je tedy ona zásadní otázka: „Co je lepší? Vícenásobný orgasmus, nebo možnost čůrat ve stoje?“

Své odpovědi můžete poslat e-mailem Daniela (daniela@comap.cz) nebo je můžete vhodit do schránky v kuchyňce.

Setkání s lidmi jinak - na běžkách.

Martin Málek
finanční ředitel

Aneb o tom, kdo se výšek bál, o tom, jak Mohamed na běžkách poprvé stál a Marina se do dětství vrátila. Jak se mně, panu učiteli, gramofonová deska zasekla. O tom, jak mi druhý den hospodu slibovali, jak Káča létala a jak Petr a Mirek z kopce svištěli. A o tom, jak jsme všichni závodili, ale jenom jeden z nás o tom věděl!

V pátek ráno byl modrák! Zeptal jsem se Mohammeda a Mariny, zda do toho jdeme, a šli jsme. Marina pochází z oblasti, kde měli sníh 7 měsíců v roce a děti vyrůstají s běžkami na nohách. O tu jsem se nebál. O Mohammeda jsem se trochu bál. Lanovka na Černou horu je naštěstí kabinková. Vystupuje se z ní tedy pěšky, ne skluzmo. Cestou nahoru jsme do kabinky vyhráli ještě Milese, který celou cestu tak udatně popisoval, jak se bojí výšek, že mi Marina svoji hrůzu z výšek stačila sdělit až po vystoupení z lanovky. Mohammed určitě viděl sníh už poněkolikáté, ale běžky jistě poprvé. Stal se ze mě učitel lyžování na běžkách. Vždycky jsem si myslel, že učitel by ze mě mohl být docela dobrý. Jak ale vysvětlit, že je třeba tak nějak šoupat nohama a posunovat se přitom vpřed bez ohledu na to, kam se zrovna svažuje kopec? Po chvíli ze mě vypadla rada: "Nejdůležitější na běžkách je nepadat!" Žádnou další myšlenku už jsem ze sebe ten den nevymáčkul. Vzpomněl jsem si ale na poučku ze školení o tom, že novou myšlenku je třeba opakovat v průměru 23x než se jí podaří pevně zasít. Mohammedovi jako žákovi klobouk dolů - na konci čtyřkilometrového okruhu už opravdu nepadal. Byl jsem na něj hrdý, že to zkusil, že to zvládl! Skromě musím dodat, že Marina si těch pouček o běhání na běžkách pamatovala o poznání víc a menší část zásluh tedy musím přenechat i jí.

V sobotu ráno bylo v Krkonoších hnusně. V předpovědi věštili silný vítr, na horách vichřice. Comapí kultura velí právě v takovém počasí v hojném počtu vyrazit na hřebeny. Do kopce jsme šli pěšky. Někdo dole slíbil, že jen dojdeme do kopce, zalezeme do hospody a ... Vítr sfoukal z hory zbytky sněhu a zbyl jen led. Vyšli jsme po klouzačce až na hřeben. Nahoře někdo řekl, že tak hnusně zase není a dojedeme ještě k té další hospodě. Naštěstí nebyla daleko. Tam někdo řekl, že bychom mohli ještě dojet k té další. Připomnělo mi to dávné výlety s rodiči. Nebo to bylo s dětmi? Ale pak tam ta hospoda byla.

V sobotu v poledne bylo v bufetu U staré lanovky nádherně. Pustili jsme se dovnitř a byla tuze útulná, s krbem, teplou polévkou, čajem, pivem, palačinkou a ochotnou obsluhou. Těžko jsme se zvedali k odchodu.

V sobotu odpoledne bylo venku pořád hnusně. Doklouzali jsme na křižovatku. Tady jsem byl včera s Marinou! Cesta pokračovala normálně dál, ale všichni byli otočení směrem k jiné cestě. Byl to spíš lesní úvoz. Šířka tak pro dvě dospělé veverka, okolo smrky, strmá jak červená sjezdovka a vedla přímo z kopce. Než jsem stačil vyslovit dotaz, zda to myslí vážně, už nebylo koho se ptát. Káča radostně, se zasněným výrazem v očích vyrazila šusem z kopce. Ačkoli se její rychlost povážlivě zrychlovala, její myšlenky se nejspíš pohybovaly někde nad okolními smrkami, její duše tančila a za chvíli bylo z dále vidět, že tančí i její ruce a hůlky a mávají ptákům poletujícím na obzoru.

Počasí se náhle zlepšilo. Ke sjezdu se odpíchnul Petr Hanč. Pojal to jinak. Sroloval své dvoumetrové tělo do aerodynamického tvaru, hluboký předklon, ruce vpřed, hůlky vzad. Start raketolánu, 3, 2, 1, vzzz. Vrchol představení - Mirek! Taky trochu umím na běžkách, ale! V tom dvouveverkovém pruhu lesa švihal jeden oblouček za druhým. Ani sjezdové lyže na upravené sjezdovce by mi nedovolily o něčem takovém přemýšlet. To už ti tři byli dole v dole. Nezbylo, než abych vyrazil. Nasadil jsem sebevědomou tvář a vyrazil taky šusem. Přiznávám, že jsem občas malinko připlužil.

Jet z kopce je prima. Ale důsledkem dlouhého příjemného klesání bývá dlouhé psychicky náročné stoupání. Tyto souboje sama se sebou mám docela rád. Ti tři samozřejmě do kopce bruslí. Jsem klasik. To znamená, že do kopce i z kopce šoupu nohama přímo, ne oklikou. Z kopce a po rovině je to kinkláni ze strany na stranu z nějakého záhadného důvodu výhodnější a rychlejší. Do kopce jsou síly částečně vyrovnány. Zvažoval jsem se, že si s těmi kinklači zazávodím. Byl to takový ten výhodný typ závodu, kdy druhá strana neví o tom, že spolu závodíme. Asi v půlce kopce jsem se ještě stále tvářil, že při rychlosti tak 2km/h trochu běžím. Opravdu se mi podařilo postupně se předsoukat před bruslaře. Kopec byl nechutně dlouhý. Vědom si mírného náskoku, přešel jsem do rychlé chůze, aby plíce nabraly rovnováhu. Tenhle styl jsem okoukal v televizi. Tam tuhle Bauer závodil na sjezdovce (do kopce!) a jeden lyžař šel do kopce taky rychle pěšky, zatímco ostatní dělali a bruslili. Myslím jsem, že ho všichni převálcují, ale kupodivu se držel velmi dobře. Když mě už už Petr začínal dohánět, zase jsem na to šlápnul, zrychlil tak o 1m/h a trochu se vzdálil. Vyržel jsem až nahoru! Zvítězil jsem minimálně sám nad sebou.

To už jsme totiž byli skoro zpátky v chalupě, vyfoukaní, unavení, spokojení. **A počasí už nám bylo fuk.**

Reportáž: Dubai

Marie Mičkalová
Project Manager

Let do Dubaje není nijak dlouhý, nicméně s přestupem, čekáním v Zurichu a časovým posunem jsme na letiště dorazili 21.40.

Druhý den brzy ráno jsme vyrazili na výstaviště, kde nás měl čekat stánek. Místo pro stánek, který jsme sdíleli s 42T, tam bylo sice krásně označené, avšak nebylo to nic reprezentativního. Stejně jako v New Orleans při výstavě PowerGen nás tam čekala kupa haraburdí a mraky prachu. Zatím jsem to zažila podruhé, ale i tentokrát mne přemohla zoufalá otázka „Kde vůbec začít?“ a závistivý pocit toho, že jsou i takoví vystavovatelé, kteří přijdou až následující den k hotovému. Ačkoliv... takový servis musí být vyvážen pěkným obnosem, protože tolik vystavovatelů, kteří přijdou k připravenému stánku je velmi málo.

V první fázi člověk alespoň v hlavě srovnává židličky, stolky, vitríny a plakáty tak, aby stánek vypadal atraktivně. A hlavně - otevřeně! Prostě žádné překážky by neměly bránit příchozím zákazníkům k návštěvě stánku. Když už jsme všem věcem přidělili místo a plakáty jsme za pomoci silonu a kobercové lepenky dali na svá místa, začala se shánět plazma. Po velké televizi ani chlapících, kteří ji měli nainstalovat, nebylo však několik hodin ani vidu ani slechu, takže jsme zbytek odpoledne strávili čekáním a čekáním. Alespoň jsme se od Stefana naučili, jak vycentrovat velké samolepky. Prostě se lepící část namydlí a pak se samolepka vystředuje tak dlouho, dokud nesedí na místě. V poslední fázi se jen vytlačí voda. Pro ty kdo znají, omlouvám se za zdržení a pro zvědavé ráda předvedu ;o). Na druhou stranu i česká kreativita a schopnost improvizace se na stánku využije víc jak na 100%. Z omezených zdrojů byl nakonec vykouzlen fajnový stánek.

Druhý den bez velkého otálení jsme dorazili na stánek. Připraví se všechny nezbytné věci: letáky, dotazníky a vizitky, StarterKity, bonbony, sušenky a potenciální zákazníci můžou začít chodit. Ačkoliv jsem byla varována, první den mne překvapil malý zájem a vlastně i nízká návštěvnost. Ono se vlastně není ničemu divit. Komu by se chtělo do klimatizované haly, když venku krásně hřeje sluníčko a téměř za rohem příjemně šumí moře, a do toho ještě byla neděle ;o{.

Každopádně si to milí návštěvníci první den obhlédli a následující šli už najisto. Druhý a třetí den bylo plno. Návštěvníci chodili a jejich otázky byly stejně širokého záběru jako jejich zaměření. Vesměs bych je zahrnula do jedné velké skupiny ... developpeři. Přicházeli lidé z oblasti telekomunikací, energetiky, různých překupníci a zastavili se i šejci neznámého původu.

Párkrát se nám podařilo na stánku zanechat ostatní a výstaviště si projít. Škála vystavovatelů byla široká, protože se výstava týkala i elektřiny a elektroinstalací. Pro nás však bylo důležité, že jsme navštívili jak stánek našich konkurentů, tak stávajících i potenciálních zákazníků. Musím přiznat, že konkurence má v této lokalitě silnější zastoupení. Alespoň to na mne z vystavených gensetů tak působilo. Avšak potenciál je tu ohromný. Obávám se, že člověk žijící v elektrifikovaném světě si ani nedokáže představit, v jak velkém průmyslovém odvětví se ComAp pohybuje, a jak obrovský zájem o alternativní zdroje energie existuje. Jediný způsob, jak to my ze sídla Kundratky můžeme sledovat, je na vzrůstajícím objemu výroby. Přesto pokrýváme jen zlomek trhu. Naprosto ohromující je rozvoj čínských dodavatelů. Tady se dá jednoznačně uplatnit slogan „Rostou jako houby po dešti“. Zastrčení až na konec haly, měli čínští výrobci motorů a asembleři pro mne zcela neznámých značek mnoho stánků a nakonec i zájemců.

Náš stánek nebyl tak plný jako na Power Genu. Ale tady nám objem návštěvníků zkresloval stánek HuegliTechu. Těžko se odhaduje, jaká byla návštěvnost tam. Na druhou stranu, každý návštěvník se zdržel mnohem déle. Velmi milé bylo pozorovat vřelé vztahy Mohamedových zákazníků. Na místní půdě není neobvyklé líbání na líce či držení za ruku. Všimla jsem si také další věci a to, že nezkušený cizinec jen velmi těžko z tónu hlasu rozpozná jestli se baví přátelsky, nebo se špičkují nebo již dochází k roztržce. Na hádku to vypadá téměř vždy, ale nikdy to tak nedopadne.

Na druhou stranu i takto krátkých chvil poznávání arabské kultury jsem si vážila. On si totiž člověk v Dubai ani neuvědomí, že se dostal mimo Evropu. Vliv západního světa je silný. Zdaleka ne všechny ženy chodí zahalené a ne všichni muži nosí pokrývku hlavy a bílá roucha. Vlastně tu žije i poměrně velká skupina Evropanů, která se podílí na výstavbě Dubaje a ještě větší skupina Indů, Pákistánců a dalších národností, které zajišťují výstavbu po stránce manuální.

Dubai roste. A roste takovým způsobem, že to tu údajně člověk ani po roce nepoznává. Výškové budovy jsou překrásné a často natolik vysoké, že se nevejdou ani do objektivu. Roste tu ostatně i nejvyšší budova světa. Mezi věžáky se jen těžkopádně staví metro. Respektive skytrain tak, jak jej lze vidět např. v Kuala Lumpur. Zatím jej symbolizují jen betonové pilíře, ale již teď vznikají u místních pochybnosti, kdo bude metro využívat. Bohatí jeho služeb zajisté nevyužijí. My obyčejní odkázaní jen na přetížené taxíky jsme po alternativní dopravě toužili. Když je totiž špička, tak může trvat i hodinu sehnat volný taxík a co huř, když se taxikářská mafie dohodla, tak nás prostě přes zácpu za pár peněz vozit nebudou. Pro peší chůzi tu neexistují chodníky.

Vlastně město bylo nádherné až v noci. Prach a díry po staveništích zakryla tma a doprava se uklidnila. Kolem bylo miliony zářivých světýlek z budov kolem. A nad tím vším se klenul měsíc, který tady leží na bříšku.

Pracovní nástroje a pomůcky

Jaromír Machyček
manažer zahraničních
montáží

Díky Jirkovi Paterovi máme několik opravdu unikátních fotografií ze služebních cest.

Pracovní nástroje

Povedená prodlužovačka

Síťové zástrčky jsou nedostatkové zboží všude.

Zcela nesmyslný uzávěr na regulátoru tlaku plynu. Předlouho jsem přesvědčoval autora, že uzávěr musí být otevřený stále a nikoli jen při odečítání tlaku plynu.

Vrstva barvy dočasně skryje špatný svár plynového potrubí.

Zajímá vás v jakém prostředí žijí naši servisní technici na služebních cestách? Kam a na jak dlouhou dobu vlastně jezdí? S čím vším se setkávají?

Již v příštím čísle vám přineseme zajímavé **vyprávění ze služebních cest našich servisních techniků**. Kolegů, které často vidíme jen několikrát do roka, protože většinu dní v roce tráví v destinacích jako je Indonésie či Nigérie.

Kulturně-společenská

Daniela Hýblerová
PR oddělení

Všechno nejlepší!

Přejeme všechno nejlepší kolegům a kolegyním narozeným v lednu a únoru:

Vlastíkovi V.
Michalovi M.
Martinovi S.
Lubošovi B.
Jirkovi P.
Alče Mi.
Zdeňkovi M.
Rosťovi H.
Tomíkovi K.
Hedě
Jakubovi Z.
Petrovi M.
Vlášovi Z.
Radce
Jaromírovi
Petrovi Havlovi
Romanovi S.
Petrovi R.
Alče V.
Radkovi L.
Michalovi H.
Vlášovi M.
Jardovi K.
Petrov Hančovi
Přemkovi
Marušce Š.
Petrovi G.
a
Martině T.

Gratulace novopečenému tatínkovi

Ahoj,

někteří z vás už víte, že ve čtvrtek 10.1.2008 v 19:12 se mi narodil syn Jaroslav.

Vítek

Gratulace mamince Martině

V pondělí 25. 2. 2008 ráno se narodil malý Kryštůfek Košťál mamince Martině.

Telephoning across cultures

Many people are not very confident about using the telephone in English. However, good preparation can make telephoning much easier and more effective. Then, once the call begins, speak slowly and clearly and use simple language. Check that you understand what has been said. Repeat the most important information look for confirmation. Ask for repetition if you think it is necessary. Remember too that different cultures have different ways of using language. Some speak in a very literal way so it is always quite clear what they mean. Others are more indirect, using hints, suggestions and understatement (for example: not very good results = absolutely disastrous) to put over their message. North America, Scandinavia, Germany and France are 'explicit' countries, while the British have a reputation for not making clear exactly what they mean.

One reason for this seems to be that the British use language in a more abstract way than most Americans and continental Europeans. In Britain there are also conventions of politeness and a tendency to avoid showing one's true feelings. For example if a Dutchman says an idea is interesting he means that it is interesting. If an Englishman says that an idea is interesting you have to deduce from the way he says it whether he means it is a good idea or a bad idea. Meanwhile, for similar reasons Japanese, Russians and Arabs - 'subtle' countries sometimes seem vague and devious to the British. If they say an idea is interesting it may be out of politeness. The opposite of this is that plain speakers can seem rude and dominating to subtle speakers, as Americans can sound to the British or the British to the Japanese. The British have a tendency to engage in small talk at the beginning and end of a telephone conversation. Questions about the weather, health, business in general and what one has been doing recently are all part of telephoning, laying a foundation for the true purpose of the call. At the end of the call there may well be various pleasantries, Nice talking to you, Say hello to the family (if you have met them) and Looking forward to seeing you again soon. A sharp, brief style of talking on the phone may appear unfriendly to a British partner. Not all nationalities are as keen on small talk as the British! Being aware of these differences can help in understanding people with different cultural traditions. The difficulty on the telephone is that you cannot see the body language to help you.

VOCABULARY:

confident sebevědomý, preparation - příprava, effective efektivní, confirmation potvrzení, ověření, literal doslova, doslovně, indirect nepřímě, hints náznak, pokyn, understatement umyšlné zmírnění, put over vyjádřit, přenést, making clear ujasnit něco, vysvětlit, convention obecně platné, konvence, avoid vyzhout se, deduce odvodit, vyvodit, subtly choulostivý, bystrý, vague nejasný, nepřesný, devious chybný, subtle bystrý, důvtipný, engage in zabřednout, zatáhnout, laying a foundation položení základu, pleasantries poklony, appear ukázat se, vyjít najevo, aware of uvědomovat si

Telephoning across cultures

Helpful phrases for telephoning:

Stating reasons for a call

I'm ringing to...

I'd like to...

I need some information about...

Making arrangements

Could we meet some time next month?

When would be a good time?

Would Thursday at 5 o'clock suit you?

What about July 21st?

That would be fine.

No, sorry, I can't make it then.

Sorry, I'm too busy next week.

Changing arrangements

We've an appointment for next month, but...

I'm afraid I can't come on that day.

Could we fix an alternative?

Confirming information

Can I check that? You said ...

To confirm that ...

Can you / Can I confirm that by fax?

Ending a call

Right. I think that's all.

Thanks very much for...

Do call if you need anything else.

I look forward to ... seeing you / your call / your letter / your fax / our meeting.

Goodbye and thanks.

Pozvánka

Daniela Hýblerová
PR oddělení

Volejbal

Ahoj,

jelikož k nám nastoupilo zase pár nových zaměstnanců, ráda bych všem připomněla možnost chodit na firemní volejbal.

Přes zimu chodíme každý čtvrtek od 17,30 do 19,00 do tělocvičny ZŠ Palmovka <http://www.zspalmovka.cz/pn/index.php>. Tělocvična je sice menší s nižším stropem, ale jelikož nás nechodí mnoho, tak nám to bohatě stačí.

Každopádně budeme rádi, když se k nám přidají další!
Pokud máte zájem, dejte mi vědět, zařadíme vás na seznam.

Jelikož pilně trénujeme, chodíme potom 2x za rok na volejbalové turnaje PrintSoft Byrokrat Cup:

<http://www.freesport.cz/propozice-byrokrat-cup.php>

Ten nejbližší se koná 5. 4. 2008, takže zájemci, zapište si tento termín do diáře a dejte mi vědět, že s vámi mám počítat.

V létě chodíme místo do tělocvičny na beachvolejbal. Termín pro rok 2008 je: úterý 17 - 19h. Místo: sportovní areál Na Korábě:

http://www.nakorabe.cz/cz_main.php?view=6.

Začínáme 6. 5. 2008 a vy mi pomalu můžete začít psát, kdo chcete být na seznamu pro beachvolejbal, pro který následně vytvoříme podobnou přihlašovací stránku jako pro volejbal v tělocvičně.

No a protože i na beachi pilně trénujeme, účastníme se Russell Athletic Byrokrat Cupu v plážovém volejbalu. Další bude 19. 7. 2008.

Pokud máte jakékoliv dotazy, sem s nimi. :-)

Jinak se těším na shledanou na volejbalu!

Daniela

Pozvánka

Daniela Hýblerová
PR oddělení

seventeen

**Oslavte s
námi 17. let
ComApu!**

**Pozvání
platí i pro
vašeho
partnera
či
partnerku**

**Velké
zasedačky
Kundratky**

Kromě tradičního
občerstvení jsme pro vás
připravili tombolu s
zajímavých cen, několik
soutěží a prostor k tanci!

**24. dubna 2008
od 18 hodin**

**Svou účast,
prosím,
nahlašte
emailem
Daniele**